HUGO RIPELIN DE ARGENTINA

Salzburg (?), 2. Hälfte 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

nubem leuem. ¶ Mia ruitas obuiauiunt sibi
¶ Gemma carbunculi inouamento auri
¶ Simul iuuenum diues r pauper. ¶ Ego p̃mus r
nouissimus. Je. caritate ꝑpetua dilexi te. ideo attr.
tu. ¶ Mirabatur daniel in lacum in lacum leonum.
¶ Apparet in camino quartus similis filio dei.
¶ Vmbra descendit in horologio r ꝓdibus ¶ Ignis
apparet in rubo non conburens. ¶ Ezechiel. solem
nube tegam. ¶ Et quid lucidius sole r hic defici
et. ꝑ. Assumo celo egressio eius. ¶ Ponces

Petribum igit incarnatum ¶ carnaccio dni
factum e humani gnis repacio in qua
alie saluari non potuit si nullus modus
alius fuit ita congruus ipi repatori etiam re
pabili ac repacioni. ¶ Congruebat inquam
iste modus repatori quem decebat ostendere su
am potentiam. sapientiam r bonitatem.
¶ Quid aut potentius quam conuungere ex
tremia summe distantia. si e creatorem et cre
atum. ¶ Magna. n. fuit potentia in conuuc
tione disparium et creatori maior in conuuctione il
lorum ad spm creatum. maxima in conuunctione
illorum omnium ad spm increatum. Vbi maxi
ma disparitas est. ¶ Quid in sapientius q
q. ad perfectam totius unuisi fiet conuunctio p
mi r ultimi. si e ubi dei. q. e omnium principi
um. r humane nate que in ipsis sex diebus fu
it ultima omnium creaturarum. ¶ Quid e
benuolentius rebus creatis. r si benignitas
magna fuit in conuunctione sui omnibus re
bus ꝑsentiam. maior quia communicat se
bonis ꝑgratiam. maxima quia communicat se
homini ꝑ nis gnis singulorum unitate ꝑsone
¶ Fuit etiam iste modus congruissimus

omni

Quid e benuolentius rebus creatis r si benignitas magna fuit in conuunctione sui omnibus rebus ꝑsentiam